Вікторія Колеснік

ТРУДОВА МІГРАЦІЯ В УКРАЇНІ

Упродовж всієї історії людства трудова міграція, або міграція робочої сили, відігравала значну роль у суспільному розвитку. Однак сьогодні, особливо в умовах кризи, вона ввійшла в якісно новий рівень та етап свого становлення. Наприкінці XX ст. міжнародна міграція робочої сили стала однією із складових процесу глобалізації світової економіки. Вона охоплює практично всі країни і континенти. Формування глобального ринку праці є результатом зростання міжнародної мобільності трьох основних факторів виробництва – інформації, капіталу та праці.

Міжнародна міграція робочої сили – переміщення працездатного населення із однієї країни в іншу у пошуках роботи, вищої заробітної плати, кращих умов життя, в процесі якого відбувається формування її інтернаціональної вартості [2].

Серед найважливіших економічних причин міжнародної міграції трудових ресурсів відносять: відмінності в рівні економічного розвитку окремих країн; відмінності у розмірах заробітної плати; існування органічного безробіття в деяких країнах; міжнародний рух капіталу і функціонування міжнародних корпорацій (корпорації сприяють об’єднанню робочої сили з капіталом). До причин неекономічного характеру належать політичні, національні, релігійні, расові, сімейні [3].

Міграційний приріст населення – різниця між кількістю прибулих на дану територію та кількістю вибулих за її межі. В цілому за даними 2010 року, порівняно з 2009 та 2008 роками, міграційний приріст зменшився на 3,5 %, що свідчить про зменшення привабливості нашої країни, що є можливим внаслідок існуючих кризових ситуацій в різних галузях. В Україні особливо складна ситуація з робочими місцями так мігрантам, як і українцям важко знайти гідну роботу, яка б передбачала в майбутньому якісь перспективи [3].

Таким чином, наявна кризова ситуація в країні збільшує рівень міграції українського населення. Однак, завдяки міграції кількість безробітних в Україні зменшується, покращується ситуація з кількістю робочих місць, відбувається приплив іноземної валюти в державу, а також відбувається набуття мігрантами знань, досвіду.

Одним із важливих питань міграції є вирішення проблеми виїзду висококваліфікованої робочої сили, яка в майбутньому могла б сприяти розвитку наукового потенціалу нашої країни. Тож вирішення зазначеної проблеми потребує: забезпечення належних умов праці науковцям країни, забезпечення всім необхідним для проведення різноманітних досліджень та створення умов для розвитку їхнього потенціалу, забезпечення відповідного рівеня заробітної плати, заохочення (наприклад, преміювання

за високі досягнення у праці), зберігання робочих місць за час практикування за кордоном, запровадження соціальних пільг.

Таким чином щорічне збільшення числа трудових мігрантів, є негативним наслідком економічної нестабільності країни, що супроводжується виїздом великої кількості докторів наук, кандидатів наук і перспективних фахівців, які могли б змінити на краще наше соціально-економічне і політичне життя. Разом з тим, Україні не вигідно штучно утримувати їх в межах держави (через ненадавання візи чи створення інші перепон), оскільки вона на сьогоднішній день, нажаль, не здатна забезпечувати умови для реалізації їхнього потенціалу.

Список використаних джерел:

1. Моделювання та дослідження динаміки еміграції трудових ресурсів / О. Клименко, Т. Зубко // Банківська справа. – 2009. – № 2. – С. 67–70.
2. Румянцев А. П. Міжнародна економіка. – К.: Знання – Прес, 2003. – С. 147.
3. Сучасна міжнародна трудова міграція та державна міграційна політика / О. А. Вишневська // Статистика України. – 2009. – № 2. – С. 87–91.